

b tako u odnosu na njega samoga zbog učestvovanja u istovjetnom, a kad neistovjetnim, to je opet zbog učestvovanja u nesličnom kroz koje odjeljujući se od istovjetnoga ne postaje ono nego različno. Stoga se opet s pravom kaže da je neistovjetno.

Teetet: Svakako.

Stranac: Kad bi samo kretanje na neki način učestvovalo u mirovanju, ne bi li bilo ništa neobično nazivati ga mirujućim.

Teetet: Bilo bi sasvim ispravno ako dopustimo da se jedni pojmovi hoće međusobno miješati a drugi neće.

c Stranac: I zaista na dokazivanje toga dođosmo prije nego do sadašnjih zaključaka pokazujući da je tako po prirodi.

Teetet: Kako da ne?

Stranac: Kažimo opet: je li kretanje različno od različnosti kao što bijaše različno i od istovjetnoga i od mirovanja?

Teetet: Nužno je.

Stranac: Ono je dakle nerazlično na neki način i različno prema sadašnjem razlaganju.

Teetet: Istina je.

Stranac: Što slijedi poslije toga? Zar ćemo tvrditi da je ono različno od ona tri, a od četvrtoga nećemo reći nakon što smo dopustili da ih ima pet o kojima i u koje smo postavili svoje razmatranje?

d Teetet: Kako? Nemoguće je dopuštati manji broj od onoga koji se malo prije pokazao.

Stranac: Bez straha dakle branimo izjavu da je kretanje različno od bića?

Teetet: Bez ikakva straha.

Stranac: Nije li onda očito da je kretanje zaista nebiće i biće budući da učestvuje u biću?

Teetet: Veoma očito.

e Stranac: Nužno je dakle da postoji nebiće kod kretanja i kod svih pojmova. Kod svih naime pojmova priroda različnoga tvoreći svaki pojedini različnim od bića čini ga nebićem. Tako ćemo i sve stvari na isti način s

pravom nazvati nebića^{53a}, a opet, jer učestvuju u biću, reći ćemo da jesu i da su bića.

Teetet: Čini se.

Stranac: Kod svakoga dakle pojma biće je mnogostruko, a bezgranično po broju nebiće.

Teetet: Čini se.

Stranac: I o samom biću dakle treba kazati da je različno od ostalih. 257 a

Teetet: Nužno je.

Stranac: I biće nam dakle toliko puta nije koliko puta ostali jesu. Budući da nije oni, ono je jedno, a ostali neograničeni po broju opet nisu biće.

Teetet: Otprilike je tako.

Stranac: I na to se dakle ne valja srditi budući da je priroda pojmova sposobna za međusobno udruživanje. Ako netko to ne dopušta, neka pobije naša prijašnja izlaganja, a zatim neka tako pobija ona poslije toga.

Teetet: Baš si po pravu rekao.

Stranac: Ogleđajmo još i ovo!

Teetet: Koje to? b

Stranac: Kad govorimo o nebiću, ne mislimo, kako se čini, nešto suprotno od bića nego samo drugo.

Teetet: Kako?

Stranac: Kao na priliku kad za nešto reknemo neveliko, čini li se tebi da tada tom riječi označujemo prije nešto maleno nego jednako?

Teetet: Kako?

Stranac: Nećemo dakle prihvatiti da se označuje suprotno kad se kazuje negaciju, nego samo toliko da *μη* i *οὐ* naprijed postavljene pokazuju nešto drugo od riječi koje slijede ili dapače od stvari na koje se odnose izrazi koji slijede poslije negacije. c

Teetet: Dakako.

^{53a} Jer postaje nešto drugo.